

Esborrar un nom de la candidatura nostra, és donar un vot a la Lliga Regionalista
Voteu-la íntegra, ciutadans!

Convé que a la Diputació i a la Mancomunitat s'hi fassi l'obra bona que per a Catalunya sia convenient i profitosa; però convé també que'ls criaders de ganduls siguin destruïts
Veus-aquí perquè no creiem ésser anti-catalanistes apassionats ni molt menys contraris a la Mancomunitat, al votar perquè surtin els nostres candidats, catalans, ben catalans

Votar a un carlí, quan ell ens torna'l vot en altre lloc, no és donar res al carlisme; és només afavorir el triomf dels nostres

LES CROSSES DEL COIX

Els puntals d'en Pep de la *cama curta* o de la *cama llarga*, — que això encare no s'ha pogut esbrinar, puix no sabem si'n té una de massa llarga o una de massa curta, — són els defraudadors de *Sant Roc*; els cobradors de plaça, que feien el cobro amb talonaris sense matriu; els que feien escarni de la seguretat del poble, fent esqueneta als assaltants de la propietat; els que no han treballat mai i cobren — ¡famolencs! — l'almoïna que setmanalment els dona'l coix pera que mantinguin, com foc sagrat, l'ambient de rencunies, infamies, misèries i falsatats que nien en el cor séu de mal home; els del *reparto* de 1915; els de les òbres del Juljat; els matuters, els falsaris, els timadors i taruguistes que tots coneixem; i, per fi, tots els causants de l'atràs ignominiós en que ha restat Granollers, en el transcurs de més de vint anys, durant els quals per nostra dissort, l'ha menada l'home més funest d'aquesta vila.

Tots aquests que hem dit, són les croses del coix; els puntals d'en Pep.

Se ruega a todos los amigos que tengan tartanas y bicicletas y quieran ponerse hoy a la disposición del Comité electoral, se sirvan acudir a participarlo a las oficinas instaladas en la plaza de la Corona, 1

Diu, també, CHANTECLER de Vich...

«...no diu res d'en Fages; un senyor que no'l coneix ningú, malgrat la seva representació provincial; un senyor que ni tant sols és fill del districte i que va en candidatura perquè te una torra a La Garriga; un senyor de torra; tinent del senyor Plaça, el diputat que ha apoiat en el districte de Granollers les *distractions de fondos* i les arbitrarietats i quelcom més groixut que han comès els cacics senyors Barangé i Tardà *Vamos, home!* Venir nos amb que el senyor Fages és un home de significació i valua. ! Serà pot-ser perquè quan fou president de la Cambra Agrícola del Vallès, hi entrà que la societat tenia crèdit i en sortí que no li eren acceptades les lletres i que ningú fiava a aquella casa pel valor d'una pesseta?...

Es terrible! Fa fàstic i fa riure! El senyor Prat de la Ribà's deu creure que'ls pagesos encare baden. »

FIBLADES

Els bèns del Baté han arronçat molt, abans no s'han deixat convèncer de que, per a anar contra en Torras, havien de votar la candidatura lliguera.

¡Pobre Pep! Que n'hi costa, de saliva, disgustos i duros, el séu remat!...

I tot, perquè, a la fi, li surti un negoci com el que va fer en Robert amb les cèlebres cabsres!...

© ©

L'ex-quefa, està foll!...

No sab pas on és.

Els liberals li prengueren la quefatura.

La Lliga li premia'ls séus serveis amb una coça.

Ja d'ell se parla amb despreci, en la nostra vila...

I, en tant, en Torras fa prossélits!...

© ©

En Serra i Dachs, des d'un entrefilet d'«El Vallès Nou» diu als séus:

«No oblideu que'l triomf de nostra candidatura, és el benestar nostre, i el pervindre dels nostres fills.»

¡Tot per Catalunya!... i per la sopa-boba!

© ©

En Coma s'ha separat definitivament d'«Acció Granollerina». L'actitut de nostre particular amic, és ben clara i definida. En Coma no pot anar ni anirà mai amb els mals administradors, amb els matuters i amb els que han portat a Granollers a la ruïna i a la misèria amb els séus procediments, d'una escrupulositat ben dubtosa.

© ©

En Prat de la Burra,
 Menja àpit de Vich;
 En Fages, maduixes
 I en Plaça, rostit.
 Dieu-me, noiets
 Si això pot pot lligar:
 Maduixes, en Fages,
 En Plaça, pollastre
 I l'àpit p'en Prat?

© ©

I còm apreta'l tonto Serra!

Ell sab que de l'èxit d'aquestes eleccions, depèn que sé li dongui la plaça de Mestre de cerimònies de la Diputació. ¡L'ideal de tota la seva vida!

I, pobret, està ben fresc!

Tenim la seguretat de que, éssent, l'autor de «La Pastanacca rènecca», un dels directors de les actuals eleccions, per part de la Lliga, aquesta ha de perdre per força.

¿Què no sab la Lliga que tot el que en Serra afirma, surt sempre al revés?

© ©

El Canciller, del brazo del tonto autor de «El canto d'il Piratta» «Della mistella callenta» y «Della torratta in mantecca», van a la caza del voto a favor del Virrey de Cataluña.

Claro; necesita calabazas, el canciller, para no ahogarse, en caso de naufragio.

Y él, barrunta la tempestad cercana.

© ©

En Pep, en Pepet i en Met, les tres Gracies de la mitologia política de Granollers i les tres desgracies i calamitats més grosses del poble, estan que trinen perquè saben palpablement que la «Lliga» només treurà un candidat.

En Pep, Pepet i Met,

Tots tres ploren, tots tres ploren,

En Pep, Pepet i Met,

Tots tres ploren...

perquè en Torras serà diputat.

¡Eil!... Això no és vers, però es veritat.

© ©

El Príncep de Canovellas treu foc pels queixals, i a estones canta l'Addio per sempre, del tràgic «Otello»:

Sí, addio per sempre! .. Addio l'escudella; addio le denaro; addio le mongette cuiti... ¡Addio, addio!...

© ©

¿Sabéis por qué no mira cara a cara, el canciller, cuando actúa de electorero?

Porque tiene una alma sucia.

CANTARS

¿Eres tonto y envidioso,
 y amigo de armar tabarra?...
Cama curt i llarc de dits...
i un home de molta BARRA...

¿Dicen que ya no me quierés,
 porque no tengo parné?...
Adéu, catxo! Adéu canari!
Adéu monté! .. Adéu, adéu!...

Así tuvieras un pleito
 y lo ganarás, ¡morrall!
I l'home que mira a terra
ja se sab, no val un rall...

No te duermas, bien querido
 no te duermas, por tu mal!...
Sempre preguntant als xòfers
de on venen i a que van.

Un drama quiero escribir:
 drama de toda mi vida...
No't descuidis de posar-hi
música ben aixerida.

Treinta y cuatro mil millones,
 seis billones y un trillón...
Són el total de tonteses
que miro que he dit pel món.

Mis ojos son dos canales
 secos de tanto llorar...
Un, plora la cesantia
i l'altre l'estar cesant...

Pinturero y zalamero
 es mi novio don Julián...
Viu amb l'esquena molt dreta
i un dia l'hi torçaràn...